

CURSUL DE STUDIU AL BIBLIEI

Lecția No. 7

Chemarea lui Dumnezeu

© 2000 Biserica Unită a lui Dumnezeu, o *Asociație Internațională*. Toate drepturile rezervate. Tipărită în Statele Unite ale Americii. Scripturile în această broșură sunt citate din Traducerea Românească de Dumitru Cornilescu, dacă nu este notat altfel, (cu corectări gramaticale) prin e-Sword, versiunea 7.9.8, Copyright 2000-2008, Rick Meyers, Toate drepturile rezervate mondial.

Autor: Roger Foster, David Register. *Scriitori contributory:* Scott Ashley, John Ross Schroeder. *Recenzenți Editoriali:* John Bald, Peter Eddington, John Foster, Bruce Gore, Paul Kieffer, Graemme Marshall, Burk McNair, Darris McNeely, David Register, Richard Thompson, David Treybig, Leon Walker, Donald Ward, Robin Webber, Lyle Welty, Dean Wilson. *Desen:* Shaun Venish.

ACEASTĂ PUBLICAȚIE NU ESTE DE VÂNZARE. Este un serviciu educativ gratuit în interesul public, publicat de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională [United Church of God, an International Association].

Chemarea lui Dumnezeu

„Este un plan mareș care este creat aici jos...”

■ Sir Winston Churchill, Primul Ministru Britanic, 1940-1945, 1951-1955

Euripid, un filozof din secolul V B.C., a întrebat: „Ce este Dumnezeu? Ce nu este Dumnezeu? Ce există între om și Dumnezeu? Cine poate să spună?”

Acum, 2500 de ani mai târziu, mulți dintre noi sunt încă fascinați și nedumeriți de relația noastră cu Creatorul nostru. Mulți cred că relația și acțiunile lui Dumnezeu cu oamenii sunt simplu un mare mister, de nepătruns.

Pe de altă parte, cu toții înțelegem că relațiile sunt foarte importante. Viețile noastre gravitează în jurul familiilor, prietenilor, vecinilor și asociațiilor. Dar unde aparține Dumnezeu?

Care este semnificația relației lui Dumnezeu cu omul? Ce prioritate îi pune El? Are nevoie omul de o relație cu Dumnezeu? Dacă este așa, care este baza și scopul acestei relații?

În lecția aceasta vom explora cu atenție întrebările acestea vitale și vom vedea cum le răspund Scripturile.

Dumnezeu dorește să aibă o relație cu noi

Cu toții am trebuit să facem față întrebării, ce a venit mai întâi – puiul sau oul. Întrebarea ar putea fi aplicată relației dintre noi și Dumnezeu: Ce a venit mai întâi, nevoia omului pentru o relație cu Dumnezeu sau dorința lui Dumnezeu pentru o relație cu omul? Aici este răspunsul:

„Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit *întâi*,” explică apostolul Ioan (1 Ioan 4:19, accentuarea adăugată peste tot). Ioan ne spune de asemenea: „Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi, și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre” (versul 10). Este clar că a fost dorința și planul lui Dumnezeu de a stabili o relație între ființele omenești și El.

Noi trebuie să păstrăm în minte scopul lui Dumnezeu pentru crearea noastră. Lecțiile precedente ale acestui curs de Studiu al Bibliei au acoperit extensiv scopul și planul Lui pentru omenire. Am învățat că Dumnezeu a desenat ființele omenești să reflecte însăși caracterul Său – să fie ca El. „În ziua când a făcut Dumnezeu pe om, l-a făcut după asemănarea lui Dumnezeu” (Genesa 5:1). „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut” (Genesa 1:27).

Trebuie să considerăm câteva principii de bază despre relații înainte de a intra în amănuntele dedicării lui Dumnezeu și a așteptărilor Sale din relația cu noi.

Mai întâi trebuie să întrebăm: Ce este o relație? Noul Dicționar Universal Universitar al lui Webster [*Webster's New World College Dictionary*] o definește drept „calitatea sau situația de a fi înrudit, un atașament continuu sau o asociație între persoane.” Dicționarul Explicativ al Limbii Române al Academiei Române, Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan,” 1998, definește relația ca fiind o „legătură, conexiune, raport între lucruri, fapte, idei, procese sau însușirile acestora, legătura între două sau mai multe persoane, popoare, state, etc., legături de prietenie cu oameni de seamă, influenți.”

Dumnezeu a instituit tipul acesta de relație cu vechiul Israel când a zis: „Voi umbla în mijlocul vostru; Eu voi fi Dumnezeul vostru, și voi veți fi poporul Meu” (Leviticul 26:12).

Cuvintele acestea puține însumează ce dorește Dumnezeu în relația cu oamenii. Observă două aspecte ale acestei declarații simple a lui Dumnezeu.

Mai întâi El exprimă dorința ca noi să-L recunoaștem și să-L acceptăm ca Ființă Supremă. După aceea Își exprimă dorința de a se asocia – de a avea o relație – cu acei care Îl acceptă ca Dumnezeul lor.

Odată ce înțelegem că Dumnezeu dorește să stabilească o relație cu noi, noi ar trebui să recunoaștem mai mult ca niciodată că într-adevăr avem nevoie de EL. Apostolul Pavel ne amintește: „Nu că noi prin noi înșine suntem în stare să gândim ceva ca venind dela noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine dela Dumnezeu” (2 Corinteni 3:5).

Apostolul Ioan ne descrie pe scurt natura relației pe care urmează s-o avem cu Dumnezeu: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu!...Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El, se curățește, după cum El este curat” (1 Ioan 3:1-3).

Aici vedem scopul pentru crearea omenirii: Dumnezeu Își clădește o familie – propria Sa familie. El ne-a creat astfel ca să putem avea cu El o relație specială de Tată și copil. Dumnezeu intenționează să ne acorde nemurirea Sa. Așa cum explică Pavel: „Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire” (1 Corinteni 15:53). Dumnezeu dorește o relație veșnică cu noi ca copiii Săi.

Pavel ne spune că: „Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului” (1 Timotei 2:3-4). Dumnezeu a plănuit un mod de a pune relația aceasta la dispoziția fiecărei ființe omenesti conform programului Său. După cum a scris Petru: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci *toți să vină la pocăință*” (2 Petru 3:9).

Observă că Petru zice că pocăința joacă un rol integral în cimentarea relației dintre Dumnezeu și om. Dumnezeu este nerăbdător să stabilească relația aceea. Dar El o condiționează de dorința noastră de a recunoaște, de a admite și a ne pocăi de căile noastre dinainte și să hotărâm să-L căutăm pe El. Numai atunci ne poate Dumnezeu răscumpăra dela pedeapsa cu moartea pe care am meritat-o din cauza păcatelor noastre. (Pentru mai multe amănunte vezi „Dece avem nevoie de un Mântuitor” p. 18).

Pe cine cheamă Dumnezeu?

Isus a spus: „Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși” (Matei 22:14). Care este diferența între a fi chemat și a fi ales? Cuvântul grec *kletos*, tradus „chemat,” poate fi tradus de asemenea „invitat.” O chemare dela Dumnezeu este oferta Sa, invitația Sa, de pocăire și de intrare într-o relație cu El.

În Romani 8:28-30 citim: „De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați [*kletos*, invitați] după planul Său...i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați. Și pe aceia pe cari i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe cari i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe cari i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit” (Romani 8:28-30).

Da, Dumnezeu trebuie mai întâi să ne cheme, să ne invite, să intrăm într-o relație cu El. El o face prin deschiderea ochilor noștri la o înțelegere de bază a Scripturilor și a nevoii noastre de a ne pocăi.

Dece trebuie Dumnezeu să ne invite pentru a avea o relație cu El? Hristos a răspuns această întrebare în Ioan 6:44: „Nimeni nu poate veni la Mine, *dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis*; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.” Dacă Dumnezeu nu a pus o înțelegere oarecare a Cuvântului Său în mintea noastră și nu ne-a dat o încurajare să ne pocăim, noi nu am putea nici odată să recunoaștem cât de mult avem nevoie să ne schimbăm.

Dar recunoscând nevoia de schimbare este numai recunoașterea chemării lui Dumnezeu. Numai aceia care răspund și se pocăiesc sunt aleși pentru o relație specială cu El în Corpul spiritual care este Biserica Sa. Pavel se adresează acelor care au acceptat invitația lui Dumnezeu ca, „Biserica lui Dumnezeu ...cei ce au fost sfințiți în Hristos Isus, chemați [invitați] să fie sfinți, și către toți cei ce cheamă în vreun loc Numele lui Isus Hristos, Domnul lor și al nostru” (1 Corinteni 1:2). Cei care se pocăiesc și sunt botezați (Faptele Apostolilor 2:38) sunt atunci aleși „pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului” (2 Tesaloniceni 2:13).

Dumnezeu invită cu mult mai mulți în relația aceasta specială decât răspund. Totuși, Biblia dezvăluie că cea mai multă lume care este chemată nu răspunde invitației Lui pentru mai multe motive. De aceea mult mai mulți sunt chemați decât sunt aleși pentru mântuirea de astăzi.

În pilda (parabola) semănătorului și a seminței (Matei 13:18-23) Hristos explică cum semănătorul (Dumnezeu) aruncă semințele invitației la multă lume. Totuși, pentru motive diferite, inclusiv înșelarea de către „cel rău” (diavolul), lipsa de rădăcini spirituale, presiunea prietenilor și a rudelor și distracția plăcerilor fizice ale acestei vieți, cei mai mulți nu acceptă invitația de a avea o relație apropiată, personală cu Dumnezeu. Numai puțini o fac și eventual dau rod.

Noi trebuie să ținem în minte că Dumnezeu pune condiții pe relația noastră cu El. Milioane de oameni pretind că au o relație cu Dumnezeu, dar în realitate ei au ignorat condițiile pe care El ni le-a pus ca să intrăm într-o relație cu El. Ei vor să aibă o relație cu Dumnezeu, dar una bazată pe termenii lor nu ai Lui. Astfel noi trebuie să înțelegem clar termenii relației pe care Dumnezeu dorește s-o aibă cu noi.

Să examinăm relația aceasta. Noi vom revedea de asemenea unele relații istorice și vom vedea lecțiile pe care le putem învăța din ele. Atunci vom considera ce se așteaptă Dumnezeu dela noi și ce ne oferă prin relația cu El.

Puțini au acceptat vre-odată chemarea lui Dumnezeu

Scripturile ne spun că primele ființe omenеști au respins oferta lui Dumnezeu de a avea o relație cu El. Adam și Eva au luat hotărârea să nu urmeze instrucțiunile lui Dumnezeu. Ca rezultat, El i-a expulzat din Grădina Edenului.

Nu mult după experiența primilor noștri părinți omenеști în Grădina Edenului, oamenii au început să înlocuiască venerația pentru Dumnezeu cu formele lor proprii de închinăciune. Ei au degenerat repede în idolatrie prin respingerea voită a legilor lui

Dumnezeu. La fel ca Adam și Eva, ei, prin acțiunile lor, au respins o relație apropiată cu Dumnezeu (Genesa 6:3-7). Comportarea omenirii a devenit atât de distructivă încât până la urmă Dumnezeu a distrus societatea rea a acelei epoci prin marele potop din vremea lui Noe.

Observă unde pune Pavel vina pentru distrugerea relației dintre Dumnezeu și om, „Mânia lui Dumnezeu se descopere din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiure a oamenilor,

cari înădușe adevărul în nelegiuirea lor. Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu, le este descoperit în ei, căci le-a fost arătat de Dumnezeu. În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui vecinică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, dela facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți” (Romani 1:18-29).

Deși omul a continuat în general să-L respingă, Dumnezeu a ales câțiva oameni de-a lungul epocilor să se bucure de o relație personală cu El.

Noi aflăm în Genesa 6:8 că Noe „a aflat har înaintea Domnului Dumnezeu.” Noe a fost un „om drept” (versul 9). Dumnezeu l-a chemat pe Noe să propovăduiască locuitorilor pământului dinainte de potop (2 Petru 2:5). Dar cu toții i-au respins mesajul. Numai Noe și familia sa au supraviețuit potopului.

Evreii 11 face lista altor oameni neprihăniți care au trăit înainte de Hristos și cu care Dumnezeu a avut o relație. Evreii 11 este adesea numit capitolul credinței pentru că cei mai mulți din cei menționați în el i-au fost credincioși lui Dumnezeu.

Darurile dela Dumnezeu: Fundația relației Lui cu noi

Cele mai multe relații sunt bazate pe promisiuni, îndatoriri sau speranțe reale sau presupuse. Spre exemplu, relația de căsătorie este fondată pe promisiunea de dragoste, îndatorire, onoare și respect. O prietenie se așteaptă la înțelegere, încredere, cinste și interese împărtășite.

Baza principală a relației dintre Dumnezeu și noi este simplă: este de *dragoste*. Scripturile ne spun că natura lui Dumnezeu, motivarea principală a tot ce face El, este dragostea – o grijă dezinteresată pentru toată omenirea. Aceasta este exprimată de apostolul Ioan: „Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste; și cine rămâne în dragoste, rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el” (1 Ioan 4:16). Ioan adaugă „Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi” (versul 19).

Dragostea este adesea exprimată prin dat. Isus a sfătuit: „Dați, și vi se va da; ba încă, vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura” (Luca 6:38). Cum a explicat Pavel: „Dumnezeu iubește pe cel care dă cu voie bună” (2 Corinteni 9:7, Biblia Ortodoxă Română).

Darurile pot mări prietenii, și Dumnezeu este cel mai mare dăruitor dintre toți (Iacov 1:17).

Pavel ne spune: „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine dela voi; ci este darul lui Dumnezeu” (Efeseni 2:8).

Să examinăm acum unele daruri importante dela Dumnezeu. El intenționează ca ele toate să contribuie la primirea noastră a vieții veșnice, ca un dar dela El.

Ce dar mare demonstrează cel mai mult dragostea lui Dumnezeu pentru noi?

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața vecinică” (Ioan 3:16).

Cel mai mare dar din dragoste al lui Dumnezeu este sacrificiul izbăvitor al singurului Său Fiu, Isus Hristos, ca să plătească pedeapsa pentru păcatele noastre. Prin Hristos și sacrificiul Său, noi putem avea acces direct la Dumnezeu și la darul său al mântuirii.

Ne oferă Dumnezeu un alt dar special?

„Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu” (Ioan 6:65).

Chemarea lui Dumnezeu este un dar special ne oferit încă fiecăruia. Isus le-a explicat aceasta discipolilor Săi. Când ei L-au întrebat de vorbește în parabole, El le-a răspuns: „Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat” (Matei 13:10-11).

Acei care sunt chemați la viața veșnică în epoca aceasta sunt numiți „primele fructe” sau „pârğa” (Iacov 1:18; Romani 8:22-23; Evreii 12:22-23). Termenul acesta scriptural obișnuit este aplicat la prima parte a recoltei, o porțiune dată lui Dumnezeu. Pârğa omenească a lui Dumnezeu este mică în număr (Luca 12:32). Invitația lor la viața veșnică vine acum. O parte minunată a planului lui Dumnezeu, însă, este că, după reîntoarcerea lui Isus Hristos, chemarea lui Dumnezeu – invitația Sa de a intra într-o relație personală cu El – va fi extinsă *întregii* omeniri. Mulți, mulți alții vor face parte atunci din recolta mai mare a lui Dumnezeu.

Când Dumnezeu ne extinde darul chemării Sale, El trebuie să ne ofere un alt dar special înainte ca să-i putem răspunde în relația aceasta.

Ce ne oferă Dumnezeu în legătură cu chemarea Sa?

„Și robul Domnului nu trebuie să se certe; ci să fie blând cu toți, în stare să învețe pe toți, plin de îngăduință răbdătoare, să îndrepte cu blândețe pe potrivnici, în nădejdea că Dumnezeu le va da pocăința, ca să ajungă la cunoștința adevărului” (2 Timotei 2:24-25).

Pocăința este un dar pe care Dumnezeu îl acordă celor care sunt dispuși să-I accepte invitația sau chemarea. Acordându-ne pocăința, Dumnezeu ne dă puterea de a ne vedea cum ne vede El – așa cum suntem cu adevărat în loc de cum ne percepem noi. Fără această introspecție spirituală importantă, noi rămânem orbi spirituali și nu putem răspunde chemării lui Dumnezeu.

Este numai atunci când ajungem să ne vedem lipsurile și lipsa noastră de importanță comparat că Dumnezeu și în lumina Cuvântului Său că ne putem pocăi cu adevărat. „Iată spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă și are duhul mâhnit, spre cel ce se teme de cuvântul Meu” (Isaia 66:2)

Când noi ne putem vedea realist lipsa de importanță și de ajutor comparat cu măreția și puterea lui Dumnezeu, ne vom simți smeriți. Smerenia aceasta ne va conduce să vrem să ne schimbăm, să ne pocăim.

Când ne pocăim, Dumnezeu ne iartă și ne acoperă păcatele cu darul iertării. Observă explicația lui Ioan în prima sa scrisoare: „Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire” (1 Ioan 1:8-9).

Observă cuvântul acela mic *dacă*. Unele dintre actele lui Dumnezeu spre noi sunt condiționate, bazate pe comportarea noastră. El se așteaptă la răspunsuri pozitive din partea noastră dacă relația noastră cu El urmează să progreseze. Întocmai ca în relațiile omenești, cu cât Îi răspundem mai pozitiv, cu atât ne răspunde mai grațios. Astfel relația noastră cu El se aprofundează și crește.

Spre exemplu, când Dumnezeu ne iartă El de asemenea uită păcatele noastre din trecut. „Pentru că le voi ierta nelegiuirile, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele și fărâdelegile lor” (Evreii 8:12; compară cu Psalm 103:11-13).

Ce dar urmează pocăința și iertarea?

„Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh” (Faptele Apostolilor 2:38).

Isus Hristos a promis darul Duhului lui Dumnezeu (Faptele Apostolilor 10:45) imediat înaintea răstignirii Sale: „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt,... vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu” (Ioan 14:26). Dumnezeu suplinește darul acesta ca să-i ajute și să-i conforteze pe adevărații discipoli ai lui Hristos (Ioan 14:16-17).

Dumnezeu ne va da Duhul Său dacă noi răspundem pozitiv la chemarea Lui și ne pocăim. El ne instruește de asemenea să fim *botezați* pentru a putea primi darul acesta.

Aceasta ilustrează ceva ce am citit mai devreme. Așteptări există în orice relație. Dumnezeu se așteaptă ca noi să răspundem darului Său de pocăință prin dedicarea noastră Lui prin actul botezului de apă.

Biblia ne arată cum, după botez, Dumnezeu ne dă Duhul Său prin pusul mâinilor (Faptele Apostolilor 8:14-19). Pavel l-a încurajat pe Timotei: „să înflăcărezi darul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mâinilor mele” (2 Timotei 1:6-7). Pusul acesta al mâinilor normal ar trebui să aibă loc imediat după botezul cu apă.

Dumnezeu a spus că noi devenim parte a Bisericii Sale – Corpul lui Hristos – prin botez. „Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup” (1 Corinteni 12:13).

Simplu, Dumnezeu nu pune Duhul Său la dispoziția celor nepocăiți. Isus Hristos a descris Duhul lui Dumnezeu ca ceva „pe care lumea nu-l poate primi” (Ioan 14:17). Dumnezeu îl dă numai aceluia pe care El îi cheamă și îi alege. Acei pe care El nu îi cheamă acum vor avea ocazia lor mai târziu. (Pentru o înțelegere mai completă a pocăinței și botezului și a chemării lui Dumnezeu și a alegerii slujitorilor Săi, te rugăm să ceri broșura noastră gratuită, sau coboar-o de pe Internet la www.ucg.org/easteuropean, *Calea spre viața veșnică* [The Road to Eternal Life].

Impune Dumnezeu alte condiții pentru a ne da Duhul Său?

„Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt, pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El” (Faptele Apostolilor 5:32).

Din nou citim de responsabilitățile celor care intră într-o relație specială cu Dumnezeu. El se așteaptă din partea lor ca să facă tot efortul de a se supune Lui.

Supunerea căilor lui Dumnezeu conduce la o participare pozitivă cu El (1 Ioan 1.3, 7), Având Duhul lui Dumnezeu ne va ajuta să căutăm voia lui Dumnezeu și să urmăm căile Lui, dezvoltând-ne caracterul și natura Sa. Hristos ne-a promis că ne va trimite un „Mângâietor” (Duhul Sfânt) care îi va ajuta pe discipolii Săi să discernă între păcat și neprihănire și să-i conducă în adevăr (Ioan 14:16, 26; 15:26; 16:7).

Ce dar important ne promite Dumnezeu dacă suntem pocăiți cu adevărat și ne convertim?

„Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața vecinică în Isus Hristos, Domnul nostru” (Romani 6:23).

Pavel ne spune că Dumnezeu împarte *viața veșnică* ca un dar. Dumnezeu anticipează să împartă darul acesta cu noi pentru că El a plănuit darul acesta pentru omenire dela „întemeierea lumii” (Matei 25:34). Viața veșnică în familia lui Dumnezeu este speranța celor care Îl urmează pe Dumnezeu.

Dumnezeu are multe daruri pentru noi. Ele sunt cuprinse dela chemarea Sa la darul neprețuit al vieții veșnice. Darurile Sale urmează natural unul pe altul când noi începem să-I răspundem și relația noastră crește (Romani 8:30).

Dedicările și promisiunile fac o mare parte din orice relație importantă. Ce dedicări și promisiuni ne oferă Dumnezeu nouă?

Harul: Cum interacționează Dumnezeu cu noi

Apostolul Ioan a însumat motivarea și caracterul lui Dumnezeu în trei cuvinte simple: „Dumnezeu este dragoste” (1 Ioan 4:6,16). Legăturile Lui cu noi sunt motivate de dragostea Sa – grija Sa, preocuparea Sa și chiar corecția Sa – astfel ca noi să putem primi darul Său al vieții veșnice ca membri ai familiei Sale.

Mai mulți dintre apostoli însumează atitudinea lui Dumnezeu și modul de apropiere cu dragoste cu grijă și preocupare pentru noi cu termenul de har. Pavel, Petru și Ioan folosesc cuvântul destul de des. Ce înțeleg ei prin el și cum ne poate ajuta să înțelegem mai bine pe Creatorul nostru?

Har este cuvântul cel mai des folosit în traduceri moderne ale Bibliei pentru cuvântul original grec *charis*. Nu este un cuvânt echivalent în limbajul simplu. *Charis* înseamnă „aceea ce cauzează bucurie, plăcere, gratificare, favoare [și] acceptare, pentru un act de bunătate acordat sau dorit...[și] o favoare făcută fără speranța de înapoiere; expresia absolut liberă a bunătații iubitoare a lui Dumnezeu pentru om în dărnicia și mărinimia Dătătorului” (Spiros Zodhiates, *The Complete Word Study Dictionary: New Testament [Dicționarul complet de studiu al cuvântului: Testamentul Nou]*, 1993, p. 1469). Vine dela verbul grec *chairo*, care înseamnă „a se bucura” (aceeași sursă).

Charis este de asemenea tradus ca „favoare,” „mulțumiri” și „plăcere.” Un mod

simplu de a defini grația este de a te gândi la ea ca favoare necâștigată și nemeritată a lui Dumnezeu pentru noi, în special pentru cei dintre noi care Îi acceptă invitația de a intra într-o relație cu El. Acoperă toate darurile minunate pe care Dumnezeu ni le oferă atât de generos.

În mod tipic Pavel își începe scrisorile sale pentru biserici cu fraza: „Har și pace vouă dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Isus Hristos.” Făcând aceasta el vrea să impresioneze asupra audienței sale favoarea lui Dumnezeu pentru acei care acceptă chemarea Sa.

Cum Își exprimă Dumnezeu dragostea Sa pentru noi prin harul Său?

- Prin har Dumnezeu se dezvăluie și ne ajută să ajungem să-L cunoaștem pe El și pe Isus Hristos, fiul Său (Ioan 1:14-16).
- Dumnezeu ne cheamă prin harul Său (Galateni 1:15).
- Prin har Dumnezeu ne pronunță „justificați” – neprihăniți și liberi de păcat – ca rezultat al sacrificiului lui Isus Hristos (Romani 3:24; Tit 3:7).
- Dumnezeu ne oferă mântuirea – darul Său al vieții veșnice – prin har (Romani 5:15-18; Tit 2:11; 3:5; Faptele Apostolilor 15:11).
- Prin har Dumnezeu ne permite să ne bucurăm de o relație cu El (Romani 5:1-2).

- Dumnezeu ne mântuiește prin harul Său (Efeseni 2:5, 8).
- Din cauza harului lui Dumnezeu, Dumnezeu L-a oferit pe Isus Hristos, și Isus s-a oferit El însuși, ca un sacrificiu pentru păcatele întregii omeniri (Ioan 3:16; Evreii 4:16).
- Prin har Dumnezeu ne arată milostenie și „ne ajută la nevoie” (Evreii 4:16).
- Prin har Dumnezeu ne dă nu numai ceea ce avem nevoie dar destul pentru noi ca să putem împărți cu alții (2 Corinteni 8:1-4, 9:8).
- Dumnezeu ne iartă prin harul Său (Efeseni 1:7).
- Prin har Isus Hristos a venit în carne și oase pe rol de slujitor pentru ca noi să avem un Mântuitor și să primim viața veșnică (2 Corinteni 8:9, compară cu Filipeni 2:5-11).
- Dumnezeu ne dă consolare și speranță prin har (2 Tesaloniceni 2:16).
- Prin har Dumnezeu acordă daruri spirituale poporului Său pentru

beneficiul celor din Biserica Sa (Efeseni 4:7-16; 1 Petru 4:10).

Harul lui Dumnezeu – interacțiunile cu omenirea motivate de dragoste – sunt parte a evangheliei adevărate (Faptele Apostolilor 20:24). Evanghelia – veștile bune – este mesajul planului lui Dumnezeu de a oferi viața veșnică în Împărăția lui Dumnezeu tuturor celor care au trăit vre-odată și celor ce vor mai trăi. Aceasta a fost posibilă prin sacrificiul lui Isus Hristos prin luarea asupra Sa a pedepsei pentru păcatele noastre.

Evanghelia include veștile minunate că Dumnezeu va interveni în treburile omului ca să ne salveze de noi înșine și a trimis pe Isus să stabilească Împărăția lui Dumnezeu pe pământ. (Pentru a înțelege mai bine adevărul despre Împărăția lui Dumnezeu, să ceri negreșit copia ta gratuită a broșurii *Evanghelia Împărăției* [The Gospel of the Kingdom] sau coboar-o de pe Internet la www.ucg.org/eastereuropean).

Promisiunile lui Dumnezeu pentru Avraam

Sute de profeții din Biblie ne spun despre misiunea, scopul și serviciul lui Isus Hristos. Scripturile sunt pline de profeții atât despre prima cât și despre a doua Sa venire.

Care este prima profeție Mesianică din Biblie?

„Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul” (Genesa 3:15).

Puțin timp după ce Adam și Eva au păcătuit, Dumnezeu le-a promis că va trimite un Mesia, un Mântuitor, care avea să aducă judecata asupra șarpelui. Șarpele este identificat în Apocalipsa 12:9 ca fiind Satana diavolul.

Anunțul acesta al Mântuitorului este promisiunea de bază făcută de Dumnezeu omenirii pentru că pavează drumul pentru mântuire prin Isus Hristos. Fără îndoială promisiunea muncii de mântuire a Mesiei este una dintre cele mai importante promisiuni pe care le-a făcut Dumnezeu vre-odată.

Ce i-a promis Dumnezeu lui Avraam?

„Nu te vei mai numi Avram; ci numele tău va fi Avraam; căci te fac tatăl multor neamuri” (Genesa 17:5; compară cu Romani 4:17-18).

Ce declarație uimitoare! Dumnezeu a avut o relație apropiată cu Avraam și i-a promis că descendenții lui eventual vor forma multe națiuni. Dumnezeu chiar i-a schimbat numele din Avram în Avraam, însemnând „tatăl multor neamuri,” să reflecte importanța acestei promisiuni.

Dumnezeu i-a făcut multe promisiuni lui Avraam. Patriarhul a avut o atât de strânsă relație cu Dumnezeu încât scriitorul Bibliei l-a numit „prietenul lui Dumnezeu” (Iacov 2:23). Descendenții lui Avraam au primit și ei mai multe promisiuni mari și pline de consecințe.

Câți descendenți i-a promis Dumnezeu lui Avraam?

„Îți voi face sămânța ca pulberea pământului de mare; așa că, dacă poate număra cineva pulberea pământului, și sămânța ta va putea să fie numărată” (Genesa 13:16; compară cu Genesa 15:5; 22:17).

Descendenții lui Avraam urmau să se numere în multiple milioane de oameni. Din nou vedem că Dumnezeu a făcut câteva promisiuni minunate acestui slujitor credincios.

Ce promisiuni teritoriale i-a făcut Dumnezeu lui Avraam?

„Domnul i-a mai zis: „Eu sunt Domnul, care te-am scos din Ur din Haldea, ca să-ți dau în stăpânire țara aceasta” (Genesa 15:7; compară cu Genesa 13:15).

Dumnezeu le-a spus descendenților lui că vor primi „Țara Promisă.” Aceasta este zona unde s-au stabilit eventual descendenții după ce Dumnezeu i-a adus afară din captivitatea din Egipt.

Ce promisiuni de importanță universală i-a făcut Dumnezeu lui Avraam?

„...Voi face din tine un neam mare, și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare, și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine” (Genesa 12:2-3; compară cu Genesa 18:18).

Care a fost binecuvântarea aceasta care avea să vină întregii lumi?

„Toiagul de domnie nu se va depărta din Iuda, Nici toiagul de cârmuire dintre picioarele lui, Până va veni Șilo, Și de El vor asculta popoarele” (Genesa 49:11).

Fiecare popor și națiune urma să beneficieze din promisiunea aceasta. Genesa 49 explică binecuvântările promise celor 12 fii ai lui Iacov. Aceleași binecuvântări pe care Dumnezeu le promisese lui Avraam erau transmise stră-stră-nepoților lui. Cele mai multe binecuvântări au fost de natură fizică. Totuși, unul dintre stră-stră-nepoții lui Avraam, Iuda, a primit promisiunea specială că sceptorul – garanția regalității care va include eventual pe Mesia – nu se va îndepărta din linia descendenților lui Iuda, „până va veni Șilo.”

Mulți comentatori sunt de acord că Șilo este o referire la Mesia. Proorocii ulterioare confirmă că Mesia urma să vină din descendenții lui Jesse (tatăl lui David), care a ieșit din Iuda. Matei 1 și Luca 3 dau lista genealogiei lui Hristos prin Iosif și Maria. Ambele arată că el a descins din Iuda.

Romani 15:12 de asemenea arată că rădăcinile omenești ale lui Hristos sunt în Iuda. Pe scurt, una din promisiunile date de Dumnezeu lui Avraam a fost promisiunea Mesiei ca Mântuitorul nostru.

Ce trăsătură de caracter a fost vitală în primirea promisiunilor dela Dumnezeu?

„El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și îplinească. De aceea credința aceasta „i-a fost socotită ca neprihănire” (Romani 4:20-22; compară cu Genesa 15:6; 22:18).

Credința a devenit parte integrală a caracterului lui Avraam. El a avut mare încredere că Dumnezeu avea să îplinească promisiunile Sale. Dumnezeu a socotit credința lui Avraam ca neprihănire. Cu alte cuvinte, chiar dacă Avraam nu a fost perfect, Dumnezeu l-a socotit ca un om neprihănit pentru că el a crezut profund în Dumnezeu și L-a ascultat.

Dece a ales Dumnezeu să-și îplinească planul prin Avraam în loc de alt cineva?

„Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să îplinească față de Avraam ce i-a făgăduit” (Genesa 18:19).

„Îți voi înmulți sămânța, ca stelele cerului; voi da seminței tale toate ținuturile acestea; și toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, ca răsplată pentru că Avraam a ascultat de porunca Mea, și a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orânduirile Mele, și legile Mele” (Genesa 26:4-5).

Pasajele acestea cruciale din Genesa ne spun că Dumnezeu i-a dat promisiunile lui Avraam pentru că el a avut credință, o credință manifestată prin actele lui de supunere. Din cauza încrederii sale în Dumnezeu, el și-a pus inima în încercarea de a realiza tot ceea ce Dumnezeu îi poruncise. El de asemenea și-a învățat copiii cu credință să urmeze calea lui Dumnezeu.

A primit Avraam și toți cei care l-au urmat toate promisiunile lui Dumnezeu?

„În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite: ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ” (Evreii 11:13).

Avraam este menționat proeminent pe lista slujitorilor credincioși ai lui Dumnezeu din Evreii 11 (versurile 8-12). Totuși citim că nici el, și nici ceilalți care au venit după el nu au primit promisiunile moșteniri veșnice pe care Dumnezeu i-a făcut-o lui. Dar Dumnezeu nu i-a uitat.

Când, atunci, vor primi ei promisiunile făcute lui?

„Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduiți; pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi” (Evreii 11:39-40).

„Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus. Toți cari ați fost botezați pentru Hristos, v-ați îmbrăcat cu Hristos. Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus. Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință” (Galateni 3:26-29).

Adevărații Creștini, acei „botezați pentru Hristos,” sunt de asemenea moștenitori ai lui Avraam. Ei vor primi aspectele veșnice ale acestor promisiuni prin credință, împreună cu poporul lui Dumnezeu din antichitate care L-au servit cu credință. Dumnezeu dorește ca slujitorii Săi să exprime aceeași credință care a fost în credinciosul Avraam. Cu toții, împreună, urmează să primească moștenirea lor eternă, în același timp (1 Tesaloniceni 4:16-17).

Ce se așteaptă Dumnezeu dela noi, ca descendenți spirituali ai lui Avraam?

„deoarece în ea este descoperită o neprihănire, pe care o dă Dumnezeu, prin credință și care duce la credință, după cum este scris: „Cel neprihănit va trăi prin credință” (Romani 1:17).

„Și, fiindcă n-a fost slab în credință, el nu s-a uitat la trupul său, care era îmbătrânit, -avea aproape o sută de ani, -nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii. El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească. De aceea credința aceasta „i-a fost socotită ca neprihănire.” (Romani 4:19-22, 5:1-2).

Noi de asemenea, trebuie să avem credință în Dumnezeu, pentru că prin credință suntem justificați și primim promisiunile făcute de Dumnezeu lui Avraam. Credința aceasta, însă, trebuie să fie dinamică. Când este exprimată corect, credința automat clădește o relație puternică cu Dumnezeu.

Cum descrie Biblia credința lui Avraam?

„Vrei dar să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zădarnică? Avraam, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte, când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar? Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită. Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și i s-a socotit ca neprihănire”; și el a fost numit „prietenu lui Dumnezeu.” Vedeți dar că omul este socotit neprihănit prin fapte, și nu numai prin credință. Tot așa, curva Rahab: n-a fost socotită și ea neprihănită prin fapte, când a găzduit pe soli și i-a scos afară pe altă cale? După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără fapte este moartă” (Iacov 2:20-26).

Dumnezeu se așteaptă ca noi să ne exprimăm credința urmând legile și căile Sale. Urmând exemplul de credință al lui Avraam ne va permite să ne bucurăm de o prietenie și o relație din ce în ce

mai apropiată de Dumnezeu. (Pentru a înțelege mai bine viața de credință a lui Avraam, cum și tu poți face credința parte din viața ta, negreșit să ceri copia ta liberă a broșurii *Tu poți avea o credință vie* [You Can Have Living Faith].

Cum să folosești citatele și referințele Biblice

Deși noi cităm multe referințe biblice pentru conveniența ta, acesta este intenționat să fie un Curs de Studiu al Bibliei. Pentru a primi întregul beneficiu al fiecărei lecții, trebuie să participi activ. Adesea, după un citat din Biblie, noi adăugăm una sau mai multe scripturi după cuvintele *să compari cu*. Versurile acestea sunt de obicei similare cu pasajul deja citat, dar adaugă adesea înțelegere și o perspectivă mai largă. Trecând prin fiecare lecție, noi recomandăm ca tu să cauți fiecare scriptură citată.

Noi de asemenea facem comentarii care suportă puncte importante din lecție. Asemenea declarații sunt uneori urmate de referințe biblice care însă nu sunt citate. Din

nou, pentru a primi întregul beneficiu al acestor lecții, tu ar trebui să cauți fiecare referință. Timpul în plus pe care îl vei folosi astfel va fi recompensat cu mult de mărirea înțelegerii subiectului discutat.

Contextul citatului este de asemenea important. Adesea spațiul ne previne să cităm atât de mult dintr-un pasaj particular pe cât am dori. Deci va merita timpul și efortul tău să revezi chiar și pasajele acelea care sunt deja citate în lecție și să citești versurile dinainte și după. Pe când faci aceasta, îți va mări înțelegerea și familiaritatea ta cu Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia.

Relația lui Dumnezeu cu vechiul Israel

Invitația lui Dumnezeu pentru o relație se extinde uneori dincolo de nivelul personal. El a invitat întreaga națiune a vechiului Israel într-o relație cu El. Asocierea aceea era bazată pe un legământ care documenta promisiuni, așteptări și condiții importante pentru relație.

Prin Moise, Dumnezeu le-a spus Israelitilor: „Acum, dacă veți asculta glasul meu, și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu; Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe cari le vei spune copiilor lui Israel” (Exodul 19:5-6).

Relația aceasta, până la un anumit punct, a fost asemănătoare cu legământul de căsătorie. Dar nu a fost în inima Israelului ca să-l asculte pe Dumnezeu. Prin proorocul Ieremia, Dumnezeu i-a spus Israelului: „Dar, cum este necredincioasă iubitului său o

femeie, așa Mi-ați fost necredincioși voi, casa lui Israel, zice Domnul!” (Ieremia 3:20). Mai devreme Dumnezeu îi spusese lui Samuel „...pe Mine mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei” (1 Samuel 8:7).

Observă evaluarea lui Dumnezeu a respingerii lor a Lui ca Dumnezeu și Conducătorul lor.

„Ascultați, ceruri, și ia aminte, pământule, căci Domnul vorbește: „Am hrănit și am crescut niște copii, dar ei s-au răsculat împotriva Mea. Boul își cunoaște stăpânul, și măgarul cunoaște ieslea stăpânului său: dar Israel nu Mă cunoaște, poporul Meu nu ia aminte la Mine.” ...Au părăsit pe Domnul, au disprețuit pe Sfântul lui Israel. I-au întors spatele” (Isaia 1:2-4).

Care a fost răspunsul lui Dumnezeu pentru respingerea lor: „...În pustie, Mi-am ridicat iarăș mâna spre ei, și le-am jurat că am să-i împrăștii printre neamuri, și să-i

risipesc în felurite țări, pentru că n-au împlinit poruncile Mele, și au lepădat învățăturile Mele, au pângărit Sabatele mele, și și-au întors ochii spre idolii părinților lor” (Ezekiel 20:23-24).

Deși vechiul Israel l-a respins pe Dumnezeu și a disprețuit invitația Sa la o relație, El încă dorește nespuse o relație cu ființele omenești. Deși Dumnezeu i-a pedepsit pe Israeliti, El nu i-a respins complet pe ei sau pe descendenții lor. Pavel explică: „Întreb dar: „A lepădat Dumnezeu pe poporul Său?” Nicidecum! Căci și eu sunt Israelit, din sămânța lui Avraam, din seminția lui Beniamin. Dumnezeu n-a lepădat pe poporul Său, pe care l-a cunoscut mai dinainte” (Romani 11:1-2).

Pavel continuă: „...Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ține până va intra numărul deplin al Neamurilor. Și atunci tot Israelul va fi mântuit, după cum

este scris: „Izbăvitorul va veni din Sion, și va îndepărta toate nelegiurile dela Iacov” (versurile 25-26).

Pavel conchide: „În ce privește Evanghelia, ei sunt vrăjmași, și aceasta spre binele vostru; dar în ce privește alegerea, sunt iubiți, din pricina părinților lor. Căci lui Dumnezeu nu-i pare rău de darurile și de chemarea făcută. După cum voi odinioară n-ați ascultat de Dumnezeu, și după cum prin neascultarea lor ați căpătat îndurare acum, tot așa, ei acum n-au ascultat, pentru ca, prin îndurarea arătată vouă, să capete și ei îndurare...” (versurile 28-31).

Din cauza mării Sale milostenii Dumnezeu intenționează să aducă întregul popor al Israelului la pocăință completă și, lucrând prin ei, să invite toate popoarele la o relație asemănătoare cu El.

Dumnezeu este loial. El nu renunță la o relație pe care a stabilit-o atâta timp cât rămâne orice speranță pentru pocăirea și restaurarea celor implicați.

Legământul lui Dumnezeu cu Vechiul Israel

Dumnezeu a făcut alte promisiuni înregistrate în Biblie. Adesea El le-a dat sub formă de legăminte. În Biblie, termenul implică mai mult o obligație formală ca un tratat decât ca o relație. În legămintele pe care le inițiază Dumnezeu, nu este permisă negocierea termenelor. Dumnezeu definește toate condițiile. Oamenii pot numai să accepte sau să refuze oferta lui Dumnezeu. Ei nu au nici un cuvânt în determinarea structurii legământului.

Ar trebui să fie clar evident de ce legămintele lui Dumnezeu nu pot fi înțelegeri negociate între părți egale. Dumnezeu este Creatorul iar noi suntem creația Lui. Bună starea noastră depinde de dragostea și favoarea Lui. *Noul Oxford Dicționar Englez* [New Oxford Dictionary of English] definește folosirea teologică a *legământ* ca „o înțelegere care aduce o relație de obligație între Dumnezeu și poporul Său.”

Unul dintre cele mai importante legăminte făcute de Dumnezeu a fost cu Israeliti, descendenții lui Avraam prin fiul său Isaac și nepotul Iacov (renumit Israel). Apostolul Pavel ne spune despre ei: „Ei sunt Israeliti, au înfierea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele, patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Hristosul” (Romani 9:4-5).

Cum a descris Pavel legămintele dintre Dumnezeu și Israel?

„aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume” (Efeseni 2:12).

Observă că Pavel le numește „legămintele făgăduinței.” Prin ele Dumnezeu a oferit promisiuni și binecuvântări mari Israelitelor. Dacă ei se supuneau, Dumnezeu a promis să-i facă o mare națiune și să-i protejeze, să-i prospere și să le prevadă (Leviticul 26:3-13; Deuteronom 28:1-14).

Care au fost termenii legământului Lui Dumnezeu cu vechiul Israel?

„Acum, dacă veți asculta glasul meu, și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu...” (Exodul 19:5).

„Tot poporul a răspuns: „Vom face tot ce a zis Domnul!” Moise a spus Domnului cuvintele poporului” (versul 8).

Israelitii au fost de acord cu termenii lui Dumnezeu, și El le-a confirmat dedicarea Sa lor: „...Ci iată porunca pe care le-am dat-o: „Ascultați glasul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul vostru, iar voi veți fi poporul Meu; umblați pe toate căile pe cari vi le-am poruncit, ca să fiți fericiți” Ieremia 7:23).

Ce a zis Dumnezeu că se va întâmpla dacă Israelitii nu vor respecta obligațiile lor sub legământ?

„Dar dacă nu Mă ascultați și nu împliniți toate aceste porunci, dacă nesocotiți legile Mele, și dacă sufletul vostru urăște rânduielile Mele, așa încât să nu împliniți toate poruncile Mele și să rupeți legământul Meu, iată ce vă voi face atunci. Voi trimite peste voi groaza, lingoarea și frigurile, cari vor face să vi se stingă ochii, și să piară viața din voi. Sămânța o veți semăna în zădar, căci o vor mânca vrăjmașii voștri. Îmi voi întoarce Fața împotriva voastră, și veți fi bătuți și veți fugi dinaintea vrăjmașilor voștri; cei ce vă urăsc vă vor subjuga, și veți fugi fără să fiți urmăriți chiar. Dacă, cu toate acestea, nu Mă veți asculta, vă voi pedepsi de șapte ori mai mult pentru păcatele voastre” (Leviticul 26:14-18).

Multe legăminte includ și definesc obligațiile și responsabilitățile pe care fiecare parte este așteptată să le satisfacă. Ca și cu legământul făcut de Dumnezeu cu Avraam, legământul făcut de Dumnezeu cu Israelul conținea condiții, obligații și îndatoriri. Acceptarea poporului a acestor condiții a cimentat relația lor cu Dumnezeu. Dar nesupunerea lor ulterioară i-a separat de binecuvântările pe care le promisese Dumnezeu.

A promis Dumnezeu să facă un legământ nou între El și Israel?

„Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou. Nu ca legământul, pe care l-am încheiat cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, să-i scot din țara Egiptului, legământ, pe care l-au călcat, măcar că aveam drepturi de soț asupra lor, zice Domnul” (Ieremia 31:31-32).

Care a fost defectul primului legământ între Dumnezeu și Israel?

„În adevăr, dacă legământul dintâi ar fi fost fără cusur, n-ar mai fi fost vorba să fie înlocuit cu un al doilea. Căci ca o muștrare a zis Dumnezeu lui Israel: „Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou” (Evreii 8:7-8).

Israelul a încălcat legământul lui cu Dumnezeu. Defectul în relația aceea de legământ a fost cu oamenii, nu cu legământul. Dumnezeu a împlinit partea Sa. Israeliții simplu nu au reușit să satisfacă obligațiile pe care și-le luaseră cu Dumnezeu.

Cum și de ce nu au reușit Israeliții să satisfacă obligațiile lor din legământ?

„pentru că n-au ținut legământul lui Dumnezeu, și n-au voit să umble întocmai după Legea Lui. Au dat uitării lucrările Lui, minunile Lui, pe cari li le arătase” (Psalm 78:10-11).

„Să nu fie, ca părinții lor, un neam neascultător și răzvrătit, un neam, care n-avea o inimă tare, și al cărui duh nu era credincios lui Dumnezeu!” (versul 8).

„O! de ar rămânea ei cu aceeași inimă ca să se teamă de Mine și să păzească toate poruncile Mele, ca să fie fericiți pe vecie, ei și copiii lor!” (Deuteronom 5:29).

Ne ascultându-L pe Dumnezeu – disprețuind legile Sale – Israel a violat termenii legământului. Israeliții simplu nu au avut dorința, dedicația și bunăvoința de a urma căile și instrucțiunile lui Dumnezeu. Ei au făcut ceea ce vine natural omenirii, să nu i se supună lui Dumnezeu și să urască legea Lui (Romani 8:7).

Nevoia pentru un legământ nou

Problema cu Israeliții a fost cu *inimile* lor – gândirea și atitudinea lor. Israeliții nu i s-au supus lui Dumnezeu și nu au satisfăcut partea lor din relația cu El pentru un motiv simplu: „... au urmat fiecare pornirile inimii lor rele” (Ieremia 11:8). Dumnezeu, însă, a avut o soluție: un alt legământ, un legământ nou, care avea să corecteze problema.

Observă că Dumnezeu a prorocit că El avea să creeze într-o bună zi o nouă inimă în poporul Său dându-le Duhul Său astfel ca ei să-L asculte: „Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele. Veți locui în țara, pe care am dat-o părinților voștri; voi veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru” (Ezekiel 36:26-28).

De ce avem nevoie de Duhul lui Dumnezeu?

„Și umblarea după lucrurile firii pământești, este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci, ea nu se supune Legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună. Deci, cei ce sunt pământești, nu pot să placă lui Dumnezeu. Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui” (Romani 8:6-9).

Oamenii nu i se supun în mod natural legii lui Dumnezeu. Nu este în firea noastră naturală, pământească să urmăm căile lui Dumnezeu. Multă lume de-a lungul veacurilor a încercat să rezolve

propriile lor probleme în felurile lor, fără Duhul lui Dumnezeu. Dar căile acelea produc numai necazuri omenești și în final conduc la moarte (Romani 3:16; Proverbe 14:12; 16:25).

Ce efect are Duhul lui Dumnezeu asupra acelor care îl primesc?

„Dacă trăiți după îndemnul ei, veți muri; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi. Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu. Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava! adică: Tată!” (Romani 8:13-15).

Duhul lui Dumnezeu ne împuternicește să omorăm faptele firii pământești ca: „preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, mâniile, pizmele, uciderile...” (Galateni 5:19-21). Când Duhul lui Dumnezeu locuiește în noi ne ajută să avem o dorință entuziastă și din inimă de a ne supune lui Dumnezeu și de a-I urma conducerea.

Ce este diferit în Noul Legământ?

„...Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou. Nu ca legământul, pe care l-am încheiat cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână, să-i scot din țara Egiptului, legământ, pe care l-au călcat, măcar că aveam drepturi de soț asupra lor, zice Domnul.” „Ci iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea în lăuntru lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu” (Ieremia 31:31-33; compară cu Evreii 8:10; 10:16).

Noul Legământ este determinarea lui Dumnezeu să dea poporului Său Duhul Său astfel ca ei să-L poată asculta. Observă că în pasajul acesta Legea lui Dumnezeu este inclusă în Noul Legământ. Legea Lui nu s-a schimbat. Ceea ce Dumnezeu se obligă El Însuși să schimbe este *inima omenească*. El îi va împuternici pe cei ce intră în Noul Legământ cu El să se supună legilor Sale de bună voie și din toată inima.

Amintește-ți, Dumnezeu nu a găsit defect cu legea Sa sub termenii Vechiului Legământ, Defectul a fost în gândirea egoistă și rebelă a oamenilor. Legea lui Dumnezeu și modul Lui de viață rămân o parte integrală a Noului Legământ. Noul Legământ cere o schimbare adevărată de inimă și a minții care pot fi realizate numai prin puterea transformatoare a Duhului lui Dumnezeu.

Odată un om tânăr l-a întrebat pe Isus: „ce bine să fac, ca să am viața vecinică?” Isus i-a răspuns: „...dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile” (Matei 19:16-17). Reguli sunt implicate în orice relație. Legile lui Dumnezeu erau parte din Vechiul Legământ. Ele sunt de asemenea parte din Noul Legământ. Cu ajutorul Duhului Sfânt, noi putem avea o inimă capabilă să răspundă cu mult mai deosebit de acei vechi Israeliti care au respins modul de viață al lui Dumnezeu.

Natura legii lui Dumnezeu este fundamentală în înțelegerea legămintelor biblice. Legile lui Dumnezeu durează veșnic (Psalm 119:89, 160). El le-a stabilit ca să dureze veșnic (versul 152). Noțiunea unui legământ fără reguli, care să definească relația, pur și simplu nu face nici un sens.

Ce face ca Noul Legământ să fie un legământ mai bun?

„Dar acum Hristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă cu cât legământul al cărui mijlocitor este El, e mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune” (Evreii 8:9).

Diferența principală între Vechiul Legământ și Noul Legământ este în *promisiunile* pe care le face Dumnezeu. Noul Legământ este, într-un sens, o expansiune și reînnoire a promisiunilor făcute de El în Vechiul Legământ. Vechiul Legământ a oferit în principal binecuvântări materiale. Cum sunt mai bune promisiunile Noului Legământ?

Noul Legământ include promisiunile făcute de Dumnezeu lui Avraam care au fost baza Vechiului Legământ. Dar accentul este acum pe promisiunile legate de *conversiunea* prin Duhul lui Dumnezeu și *viața veșnică*. Pavel ne spune că: „pentru ca binecuvântarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit” (Galateni 3:14). Una dintre promisiunile acestea a fost aceea a Duhului Sfânt, care va aduce o reînnoire spirituală a inimii. Aceasta, cum am văzut mai devreme, a fost problema cu relația dintre Dumnezeu și Israel sub Vechiul Legământ. Israelii nu au avut o inimă convertită ca să se supună Creatorului lor.

Unele din cerințele Vechiului Legământ, ca sacrificiile de animale și ritualurile din templu, au indicat spre sacrificiul lui Isus Hristos, care le-a înlocuit când El a murit pentru păcatele noastre (Evreii 9:1-14; 10:1-14). Însă, legile lui Dumnezeu care au fost baza relației Vechiului Legământ sunt și baza relației Noului Legământ. Acum ele sunt înscrise în inimile și mințile poporului lui Dumnezeu în loc de a fi scrise pe piatră sau suluri.

Ce promisiune „nеспus de mare” a făcut Dumnezeu sub Noul Legământ?

„...prin cari El ne-a dat făgăduințele Lui nespus de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea, care este în lume prin poște” (2 Petru 1:4).

„Atunci Împăratul va zice celor dela dreapta Lui: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită dela întemeierea lumii” (Matei 25:34; compară cu versul 46).

Promisiunea cea mai mare a Noului Legământ este viața veșnică. Vechiul Legământ nu a făcut nici o previziune pentru oameni să primească viața veșnică. Însă, sub Noul Legământ, „Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi” (Romani 8:11). Având Duhul lui Dumnezeu face posibil pentru noi să primim darul lui Dumnezeu al vieții veșnice. Binecuvântările materiale ale Vechiului Legământ, cum sunt prosperitatea și protecția, nu se pot compara cu binecuvântarea cu mult mai mare a nemuririi pusă la dispoziția noastră sub cel Nou.

Așa cum Pavel l-a încurajat pe Timotei, „Luptă-te lupta cea bună a credinței; apucă viața vecinică la care ai fost chemat, și pentru care ai făcut aceea frumoasă mărturisire înaintea multor martori” (1 Timotei 6:12). Dumnezeu promite că noi vom moșteni Împărăția și natura Lui și caracterul Lui neprihănit și sfânt.

Dumnezeu confirmă că promisiunile lui sunt sigure printr-un jurământ solemn: „Deaceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ; pentru ca, prin două lucruri cari nu se pot schimba, și în cari este cu neputință ca Dumnezeu să mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte” (Evreii 6 :17-18).

Dumnezeu chiar ne asigură că El ne va slăvi așa cum este slăvit Hristos. „De aceea rabd totul pentru cei aleși, pentru ca și ei să capete mântuirea care este în Hristos Isus, împreună cu slava vecinică. Adevărat este cuvântul acesta: dacă am murit împreună cu El, vom și trăi împreună cu El.

Dacă răbdăm, vom și împărți împreună cu El. Dacă ne lepădăm de El, și El Se va lepăda de noi” (2 Timotei 2:10-12).

Noul Legământ ne asigură de ajutor din partea lui Isus Hristos, Mântuitorul și Marele nostru Preot viu, prin Duhul Sfânt. Este expresia supremă a dragostei lui Dumnezeu, și a dorinței Sale pentru noi, să avem o relație eternă și veșnică cu El ca copiii Lui.

Dece avem nevoie de un Mântuitor

Păcatele noastre ne-au înstrăinat deja de Dumnezeu. Proorocul Isaia a scris: „...nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeul vostru; păcatele voastre vă ascund Fața Lui și-l împiedecă să v-asculte!...” (Isaia 59:2). Păcatul a clădit un zid care desparte omenirea de Dumnezeu. Bariera aceasta trebuie să fie dărâmată înainte ca noi să putem avea o relație cu El. Dar cum putem noi înlătura bariera aceasta?

Ioan Botezătorul, când a venit Isus la el pentru botez, a zis, „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!” (Ioan 1:29, 36). Ioan L-a recunoscut pe Isus din Nazaret ca pe Mântuitorul promis care avea să răscumpere omenirea plătind pedeapsa cu moartea pentru păcat.

„Răscumpărare înseamnă salvarea dela un rău oarecare plătind un preț” (Noul Dicționar al Bibliei [New Bible Dictionary], 1966, „Redeemer, Redemption [răscumpărător, răscumpărare]”). Petru explică cum „câci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpeți din felul deșert de viețuire, pe care-l moșteniserăți dela părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană” (1 Petru 1:18-19). Pavel explică de asemenea că sângele lui Hristos a „câștigat” „biserica lui Dumnezeu” (Faptele Apostolilor 20:28).

Dumnezeu a plănuțit dela început acest dar minunat de răscumpărare. Apostolul Ioan elaborează: „...Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, dela întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului,

care a fost înjunghiat” (Apocalipsa 13:8). Isus Hristos, ca Miel al lui Dumnezeu, de bunăvoie „S'a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege...” (Tit 2:14).

Trebuie ca noi toți să fim răscumpeți? Este clar că răspunsul este Da! „Câci toți au păcătuit, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (Romani 3:23), și „Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața vecinică în Isus Hristos, Domnul nostru” (Romani 6:23). Cu alte cuvinte noi toți merităm pedeapsa cu moartea. Noi ne-am făcut singuri, prin păcat, necorespunzători să primim darul vieții veșnice.

Cum poate fi atunci ușurată problema noastră astfel ca noi să putem intra într-o relație cu Dumnezeu ca copiii Săi?

Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, Isus Hristos, în lume ca să plătească pedeapsa pentru păcatele noastre astfel ca noi să putem fi salvați de pedeapsa morții veșnice (Ioan 3:16). Evreii 2:9 explică scopul acestui sacrificiu: „Dar pe Acela, care a fost făcut „pentru puțină vreme mai pe jos decât îngerii”, adică pe Isus, Îl vedem „încununat cu slavă și cu cinste”, din pricina morții, pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți.” Isus a devenit mielul de sacrificiu oferit de Dumnezeu pentru păcatele omenirii.

Concepția răscumpărării a fost făcută cunoscut vechiului Israel prin sistemul de sacrificii al Vechiului Legământ. În Evreii 9:22, noi citim că, „după Lege, aproape totul este curățit cu sânge; și fără vărsare de sânge, nu este iertare.” În versul 28, gândul

continuă, „tot așa, Hristos, după ce S'a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora.” Apostolul Ioan adaugă că: „sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat” (1 Ioan 1:7).

Răscumpărarea este definită ca „o pierdere, în special prin plata unui preț;...cu referință la intervenția specială a lui Dumnezeu pentru salvarea omenirii (Dicționarul Bibliei al lui Unger [Unger's Bible Dictionary], 1972, „Redemption” [răscumpărare, izbăvire, mântuire]). Cu alte cuvinte, mântuirea este un act al lui

Dumnezeu care ne eliberează de vinovăția pe care ne-am câștigat-o prin păcatele noastre, substituind moartea lui Hristos pentru pedeapsa pe care o meritam noi.

Totuși, Dumnezeu va acorda iertarea numai celor care se pocăiesc cu sinceritate. De aceea pocăința este punctul nostru de plecare pentru primirea iertării și stabilirea unei legături de durată cu Creatorul nostru. Cei care se pocăiesc cu adevărat de practicarea obișnuită a păcatului vor fi iertați și vor deveni slujitorii răscumpărați ai lui Dumnezeu.

Dragostea este baza relației lui Dumnezeu

Apostolul Ioan ne spune: „Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El” (1 Ioan 4:8-9; compară cu Ioan 3:16-17; Tit 3:4-7).

După cum am discutat mai înainte în lecția aceasta, Dumnezeu ne demonstrează dragostea Sa prin multele promisiuni de mântuire și viață veșnică în care se referă la noi. Dumnezeu Tatăl dorește personal să ia parte în viețile noastre zilnice. Așa cum a zis Pavel, „Dumnezeu este Acela care lucrează în voi, și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea” (Filipeni 2:13). Pavel ne explică cum Isus Hristos, Fratele nostru mai mare, trăiește în noi dacă suntem Creștini convertiți (Galateni 2:20).

Ce asigurare avem noi că Tatăl și Isus Hristos ne vor ajuta când avem nevoie de ajutor spiritual?

„Căci n-avem un Mare Preot, care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre; ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului, ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie” (Evreii 4:15-16).

„Îndrăzneala, pe care o avem la El, este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și dacă știm că ne ascultă, orice i-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe cari I le-am cerut” (1 Ioan 5:14-15; compară cu Matei 7:7-8; Filipeni 4:6).

Relațiile sunt clădite pe comunicații bune. Cuvântul lui Dumnezeu dezvăluie că El ne ascultă și ne răspunde cererilor noastre conform voinței Lui și în cel mai bun interes al nostru. El dorește ca noi să răspundem dragostei Sale. Noi vorbim cu Dumnezeu prin gândurile și rugăciunile noastre, iar El ne vorbește prin Cuvântul Său, Duhul Său și slujitorii Săi.

Cum trebuie să ne exprimăm dragostea față de Dumnezeu?

„Și prin aceasta știm că Îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui. Cine zice: „Îl cunosc”, și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos, și adevărul nu este în el. Dar cine păzește Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită; prin aceasta știm că suntem în El. Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus” (1 Ioan 2:3-6; compară cu 1 Ioan 3:22).

„Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele” (1 Ioan 5:2-3).

Așa cum explică Ioan, Dumnezeu se așteaptă ca noi să demonstrăm dragostea noastră pentru El, și pentru alții, păzind poruncile lui Dumnezeu. Noi avem viața lui Isus Hristos ca model de cum ar trebui să trăim. Isus a păzit poruncile lui Dumnezeu (Ioan 15:10). El l-a făcut plăcere lui Dumnezeu prin supunerea Sa și prin dorința de a face voia lui Dumnezeu. (Pentru mai multă informație asupra subiectului acesta, să cere negreșit copia ta gratuită a broșurii Cele Zece Porunci [The Ten Commandments] sau coboar-o de pe Internet la www.ucg.org/easteuropean).

După cum noi suntem primitorii dragostei lui Dumnezeu, El se așteaptă ca noi să împărțim dragostea aceasta cu alții. Dragostea aceea, a zis Hristos, îi va caracteriza pe discipolii Săi de-a lungul veacurilor. „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții” (Ioan 14:34-35; compară cu 1 Ioan 4:11).

Ce alte calități spirituale ar trebui să fie evidente în viețile noastre cum noi ne străduim să trăim conform cu voința lui Dumnezeu?

„Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit. „Încă puțină, foarte puțină vreme”, și „Cel ce vine va veni, și nu va zăbovi. Și cel neprihănit va trăi prin credință: dar dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el” (Evreii 10:36-38).

„Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii cari știți că veți primi dela Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos” Coloseni 3:23-24).

„Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui. Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul” (Apocalipsa 22:12-13).

Viața unui Creștin nu este ușoară (Matei 7:13-14; 2 Timotei 3:12). Noi suntem așteptați să îndurăm, căutându-L pe Dumnezeu din toată inima în timp ce așteptăm cu răbdare împlinirea promisiunilor Lui.

În timp ce Îl urmăm pe Dumnezeu și răspundem voinței lui continuu, ne bucurăm de binecuvântările spirituale promise de El. Dar multe din promisiunile și binecuvântările cele mai importante devin realitate numai când se reîntoarce Isus Hristos. Isus ne spune că „V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (Ioan 16:33). Una dintre binecuvântările cele mai mari primite de noi este puterea, răbdarea și capacitatea de a îndura problemele pe care le întâlnim în „acest veac rău” (Matei 10:31-38; Galateni 1:4).

Este important ca noi să trăim conform cu voia lui Dumnezeu pentru ca să moștenim promisiunile Sale?

„Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri” (Matei 7:21; compară cu Luca 6:46).

Trăitul nostru conform voii Tatălui îi este important lui Hristos. El îi consideră pe cei ce fac voia lui Dumnezeu ca fiind membri apropiați ai familiei Sale. „Căci oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă” (Matei 12:50).

Acei care apar numai că-L slujesc pe Dumnezeu – dar în realitate practică fărădelegea, încălcând voia legea spirituală a lui Dumnezeu – nu vor fi incluși în Împărăția lui Dumnezeu (Matei 7:22-23). Ei nu vor face parte din familia Sa spirituală veșnică.

Cine sunt membrii casei lui Dumnezeu, a familiei Sale, în epoca aceasta?

„...să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelie adevărului” (1 Timotei 3:15).

Biserica este casa, sau gospodăria, lui Dumnezeu. Consistă din aceia care răspund chemării Sale și urmează voia divină. Pavel a scris Creștinilor din vremea sa: „Așa dar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temelie apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un lăcaș al lui Dumnezeu, prin Duhul” (Efeseni 2:19-22).

Dar ce este Biserica lui Dumnezeu? În orice discuție despre Biserică noi trebuie mai întâi să definim semnificația. În Biblie cuvântul *biserică* vine de la cuvântul grec *ekklesia*. În esență înseamnă „cei chemați afară.” Termenul acesta este folosit să descrie credincioșii pe care Dumnezeu i-a chemat afară din lumea aceasta ca să-L urmeze pe El.

Cuvântul *biserică* în Biblie nu înseamnă niciodată o clădire, așa cum unii presupun incorect. „Întotdeauna reprezintă un grup de Creștini dedicați în orice localitate dată care se întrunesc să practice religia lor, sau totalitatea acestor grupuri răspândite prin toată lumea” (*Noul Testament al Traducătorului [Translator's New Testament]*, Glosar, pp.557-558).

Pavel definește Biserica ca „trupul lui Hristos” (1 Corinteni 12:12, 27). Între membrii ei are presbiteri, care conduc și învață congregația.

„Când au ajuns la Ierusalem, au fost primiți de Biserică, de apostoli și de presbiteri, și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei” (Faptele Apostolilor 15:4). Aici biserica este identificată ca apostolii aceia, prezbiterii și alți membri în Ierusalem. Alte scripturi se referă la „biserică” în alte localități (Faptele Apostolilor 13:1; Romani 16:1; 1 Corinteni 1:2).

Cine a fondat Biserica lui Dumnezeu?

„pe această piatră (Grecește: *petra*.) voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui” (Matei 16:18).

Isus Hristos este fondatorul Bisericii lui Dumnezeu. El a promis că Biserica va exista întotdeauna după fondarea ei în primul secol. Ea rămâne până astăzi.

Ce distinge clar lumea care face parte din Biserica lui Dumnezeu?

„Voi însă nu mai sunteți pământești, ci duhovnicești, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în adevăr în voi. Dacă n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui” (Romani 7:8).

Acei care îl au pe *Duhul lui Dumnezeu* locuind în ei sunt adevărații discipoli ai lui Dumnezeu și constituie adevărata Biserică a lui Dumnezeu. Trupul lui Hristos este format de aceia care Îl au pe Duhul Sfânt (1 Corinteni 12:13).

„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu” (Romani 8:14). Duhul lui Dumnezeu distinge oamenii care sunt fii și fiicele Lui de oamenii care nu sunt încă chemați.

Cine conduce Biserica lui Dumnezeu?

„căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului. Și după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile” (Efeseni 5:23-24; compară cu Coloseni 1:18).

Isus Hristos, este Capul său, conduce Biserica lui Dumnezeu. Hristos își iubește Biserica și o nutrește și muncește continuu cu Biserica să o prepare ca mireasa Sa (Efeseni 5:25-27).

Ce rol servesc prezbiterii Bisericii?

„Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, prooroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos” (Efeseni 4:11-13).

Isus Hristos îi alege pe unii să servească Trupul lui Hristos și să-i ajute pe membri să crească spiritual. Cuvântul minister înseamnă „slujitor.” Păstorii și alți prezbiteri sunt chemați de Dumnezeu pentru a servi nevoile spirituale ale celor chemați afară. Învățătura corectă este răspunderea lor cea mai importantă (versurile 12-15).

Prezbiterii urmează să instruiască în doctrină la fel ca și să ajute Creștinii să crească în harul și cunoștința lui Isus Hristos (2 Petru 3:18). Pavel le-a spus prezbiterilor pe care i-a învățat el personal: „Luați seama dar la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi (Sau: supraveghetori.), ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său” (Faptele Apostolilor 20:28).

Cu o altă ocazie le-a explicat metoda luată de el și alți apostoli pentru a servi Biserica. „Nu doar că am avea stăpânire peste credința voastră; dar vrem să lucrăm și noi împreună la bucuria voastră; căci stați tari în credință” (2 Corinteni 1:24).

Răspunderile prezbiterilor Bisericii includ supravegherea turmei lui Dumnezeu, conducerea și îngrijirea lor așa cum o face un păstor cu oile lui (1 Petru 5:1-3).

Care este misiunea Bisericii?

„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul” (Matei 24:14).

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit...” (Matei 28:19-20).

Dumnezeu cheamă lume pentru mai multe motive, unul dintre care este să ajute să împlinească însărcinarea dacă Bisericii să răspândească evanghelia și să-i instruiască pe cei chemați pentru ca ei să poată să înțeleagă și să trăiască modul Lui de viață. Însărcinarea aceasta poate fi împlinită prin eforturile combinate ale celor chemați afară de Dumnezeu.

Pavel spune Biserica ar trebui întotdeauna să se străduiască „să caute să păstreze unirea Duhului, prin legătura păcii” (Efeseni 4:3). Pavel încurajează membrii Bisericii să lucreze pentru unitate și să clădească pe unitatea aceea pe măsură ce răspândesc evanghelia adevărată și fac ucenici.

Pavel descrie felul de atitudine modestă care conduce la adevărata unitate spirituală din cadrul Bisericii: „Deci, dacă este vreo îndemnare în Hristos, dacă este vreo mângâiere în dragoste, dacă este vreo legătură a Duhului, dacă este vreo milostivire și vreo îndurare, faceți-mi bucuria deplină, și aveți o simțire, o dragoste, un suflet și un gând. Nu faceți nimic din duh de ceartă sau din slavă deșartă; ci în smerenie fiecare să privească pe altul mai pe sus de el însuși. Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora. Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus” (Filipeni 2:1-5).

Membrii Bisericii sunt îndemnați să se iubească și să aibă grijă unii de alții așa cum Hristos a iubit pe discipolii Săi și a avut grijă de ei. Aceasta cere un efort atât colectiv cât și individual.

Sunt membrii Bisericii de așteptat să se întrunească împreună în mod regulat?

„Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie” (Evreii 10:24-25; compară cu Leviticul 23:3).

Membrii Bisericii urmează să muncească împreună pentru împlinirea însărcinării date de Isus Hristos, întrunindu-se împreună pentru a se încuraja unii pe alții și pentru a fi instruiți în adevărul lui Dumnezeu așa cum ei arată dragoste și suport unul pentru altul.

Ce altceva fac cei din Biserică?

„Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr” (Ioan 4:23-24).

Biserica de asemenea se întrunește în mod regulat pentru a I se închina lui Dumnezeu. Observă că Hristos a zis ca adepții Lui se vor închina Tatălui „în duh și în adevăr.”

Care este „adevărul” menționat de Isus Hristos?

„Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume. Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul” (Ioan 17:16-17).

Hristos a indicat că discipolii Săi vor fi acei care vor fi sanctificați – vor fi puși de-o parte – de adevărul lui Dumnezeu. De secole, omenirea a dezbătut ce este adevărul. Adlai Stevenson, un om de stat american din secolul 20, a notat că: „vei afla că adevărul este adesea ne-popular și disputa dintre închipuirea plăcută și faptul neplăcut este inegală.”

Atât de mulți au acceptat tradiții și obiceiuri bizare ca parte a religiei lor încât adevărul lui Dumnezeu este obscurat. Adevărul lui Dumnezeu este în întregime în Cuvântul lui Dumnezeu, Sfânta Biblie, atât Vechiul cât și Noul Testament (Matei 4:4; Luca 4:4; 2 Timotei 3:15-17).

Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să stea ca bază a credințelor noastre, în loc de tradițiile și obiceiurile oamenilor (Marcu 7:9-13). Isus a zis: „Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături cari nu sunt decât niște porunci omenești. Voi lăsați porunca lui Dumnezeu, și țineți datina așezată de oameni” (versurile 7-8).

A zis Hristos că Biserica Lui avea să fie un corp mare, influențial?

„Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția” (Luca 12:32; compară cu Deuteronom 7:7).

Hristos arată că corpul de credincioși adevărați va fi o „turmă mică,” indicând un grup relativ mic.

Unde este Biserica aceea astăzi? Biserica nu este o clădire. Este lumea chemată de Dumnezeu să se bucure de o relație specială cu El. Este cei chemați afară care au răspuns invitației să primească Duhule lui Dumnezeu. Biserica este un număr relativ mic de credincioși care urmează adevărul lui Dumnezeu și învățăturile și exemplul lui Isus Hristos. Lumea aceasta de asemenea emulează exemplul apostolilor Bisericii primului secol.

Biserica este un organism spiritual care include prezbiteri care să ajute la edificarea și creșterea spirituală a celorlalți membri. Membrii Bisericii lucrează împreună către scopul maturității spirituale. Lucrând spre un scop comun, membrii Bisericii sunt dedicați împlinirii misiunii date lor de Isus Hristos cu aproape 2000 de ani în urmă. (Pentru o înțelegere mai bună a Bisericii, să ceri negreșit copia ta gratuită a broșurii *Biserica clădită de Isus* [The Church Isus Built], sau cobor-o de pe Internet la www.ucg.org/easteuropean).

Ești tu chemat?

Cum poți tu să știi dacă Dumnezeu te-a chemat pentru convertire? Începe prin a te întreba ce este schimbat în părerea ta asupra vieții, în special în modul în care gândești. Apostolul Pavel a explicat că „omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuiesc judecate

duhovnicește” (1 Corinteni 2:14). De aceea Isus a zis că „nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimes” (Ioan 6:44).

Cu alte cuvinte, Dumnezeu trebuie să acționeze mai întâi, prin puterea Duhului Lui, să-ți deschidă mintea astfel ca tu să începi să vezi înțelepciunea căilor Lui și

greșeala a lor tale proprii. Numai atunci vei putea începe procesul pocăinței adevărate.

Dece trebuie ca Dumnezeu să ne deschidă mințile mai întâi ca să ne dea înțelegere? „Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre” (Isaia 55:8-9).

Isus ne dă un exemplu care ilustrează dece Dumnezeu trebuie ca mai întâi să-ți deschidă mintea să înțelegi nevoia de a te preda Lui și să-I permiți să te ajute în schimbarea vieții tale.

„Ucenicii s-au apropiat de El, și I-au zis: „De ce le vorbești în pilde?” Isus le-a răspuns: „Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat” (Matei 13:10-11). „De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, măcar că văd, nu văd, și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg. Și cu privire la ei se împlinește proorocia lui Isaia, care zice: „Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri, și nu veți vedea” (versurile 13-14).

Un exemplu asemănător este parabola (sau pilda) Fariseului și a vameșului (colector de taxe): „Doi oameni s-au suit la Templu să se roage; unul era Fariseu, și altul vameș. Fariseul sta în picioare, și a început să se roage în sine astfel: „Dumnezeule, îți mulțămesc că nu sunt ca ceilalți oameni, hrăpăreți, nedrepti, preacurvari sau chiar ca vameșul acesta. Eu postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate veniturile mele” (Luca 18:10-12).

Omul a știut Scripturile. El le-a putut aplica altora și să vadă defectele lor. Dar el a avut puțină, sau nici o înțelegere, de cât de multă nevoie a avut el însuși să se schimbe.

Acesta a fost tâlcul parabolei. Isus a îndreptat-o spre cei care „se încredeau în ei

înșiși că sunt neprihăniți, și disprețuiau pe ceilalți” (versul 9).

Prin contrast, observă cum a răspuns vameșul (colectorul de taxe): „Vameșul sta departe, și nu îndrăznește nici ochii să și-i ridice spre cer; ci se bătea în piept, și zicea: „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!” Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s-a pogorât acasă socotit neprihănit decât celălalt. Căci oricine se înalță, va fi smerit; și oricine se smerește, va fi înălțat” (versurile 13-14).

Vameșul (colectorul de taxe) a perceput corect că Dumnezeu, prin cuvintele inspirate ale Scripturilor, îi explica cum ar fi putut el schimba propria sa viață. El a priceput. Dumnezeu lucra cu el astfel ca el să poată înțelege corect Scripturile.

Prima deșteptare a acestei nevoi pentru schimbarea personală rezultă adesea din descoperirea adevărului Scripturilor. Așa cum a explicat Pavel convertiților săi: „căci dela început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului. Iată la ce v-a chemat El, prin Evanghelia noastră, ca să căpătați slava Domnului nostru Isus Hristos” (2 Tesaloniceni 2:13-14).

Dacă înțelegi ce înveți în cursul acesta de studiu până la extinderea că vezi nevoia de a-ți schimba viața și să începi să te supui din inimă poruncilor lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu lucrează cu tine. El te atrage spre El. Motivarea acesta ca să-ți predai viața lui Dumnezeu este un dar pe care trebuie să-l apreciezi. Roagă-te pentru puterea și înțelepciunea să „crești în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos” (2 Petru 3:18).

Lecția următoare a acestui curs de studiu al Bibliei va explica, în amănunte considerabile, pocăința și convertirea. S-o studiezi cu multă atenție.

Înapoi la început

Când am început lecția aceasta, focarul nostru a fost dorința lui Dumnezeu de a intra într-o relație permanentă cu creația Sa omenească. El dorește să-Și împărtășească natura Sa divină cu copiii Săi. De-a lungul secolelor Dumnezeu a invitat indivizi – la fel ca și o națiune – într-o relație specială de legământ cu El. Înțelegerile divine care au rezultat au inclus multe promisiuni pe care Dumnezeu le-a împlinit sau le va împlini pentru poporul Său.

Începând cu aproape 2000 de ani în urmă, Dumnezeu a invitat o națiune *spirituală*, cei chemați în Biserica Sa (Galateni 6:16), într-o relație cu El. El a stabilit un proces pentru ca aceasta să se poată întâmpla. Biblia o numește *convertire* (Faptele Apostolilor 3:19; 15:3).

Dumnezeu ne cheamă într-o relație personală cu El. Este plăcerea lui Dumnezeu să împartă cu noi promisiunile și darurile Sale: „De aceea ne rugăm necurmat pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă găsească vrednici de chemarea Lui, și să îplinească în voi, cu putere, orice dorință de bunătate, și orice lucrare izvorâtă din credință, pentru ca Numele Domnului nostru Isus Hristos să fie proslăvit în voi, și voi în El...” (2 Tesaloniceni 1:11-12).

La început Dumnezeu a dat omului o alegere crucială simbolizată de cei doi pomi din Grădina Edenului (Genesa 3). Dumnezeu oferă din nou poporului Său ocazia de a se împărtăși din pomul vieții și să intre într-o relație permanentă cu El. Aceasta este împlinirea spirituală a intenției originale pentru Adam și Eva. Sacrificiul lui Isus Hristos face tot acesta posibil.

Isus ne spune: „Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul. Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții, și să intre pe porți în cetate!” (Apocalipsa 22:13-14).

Amintește-ți de împlinirea sigură a promisiunii inspirate a relației Noului Testament ce avem cu Dumnezeu. El își ține promisiunile! El ne însumează relația pe care dorește s-o aibă cu noi toți: „Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.” Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” Și a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate” (Apocalipsa 21:3-5).

Dumnezeu ne cheamă – ne invită – în această relație veșnică cu El ca membri ai familiei Sale. În lecția următoare vom explora cum dorește Dumnezeu ca noi să răspundem chemării Lui și să dezvoltăm relația noastră cu El.

Lecția aceasta a acoperi în scurt multe aspecte importante ale planului și scopului lui Dumnezeu pentru omenire și aranjamentele și relațiile Lui cu noi. Pentru a înțelege mai bine elementele vitale acoperite în lecția aceasta, negreșit să ceri următoarele broșuri gratuite, care bine-nțeles pot fi coborâte de asemenea depe Internet la www.ucg.org/easteuropean :

- Care este destinul tău? -- What Is Your Destiny?
- Calea spre viața veșnică – The Road to Eternal Life
- Poți avea o credință vie – You Can Have A Living Faith
- Biserica Clădită de Isus – The Church Jesus Built
- Evanghelia Împărăției – The Gospel of the Kingdom
- Cele Zece Porunci – The Ten Commandments

Pentru broșurile gratuite contactează birourile depe lista dela urmă, din țara ta sau țara cea mai apropiată sau coboară-le depe Internet la www.ucg.org/easteuropean .

Chestiuni de Ponderat

Întrebările acestea sunt menite ca un ajutor de studiu, să stimuleze mai multă meditare asupra subiectelor discutate în lecția aceasta și să te ajute să le aplici la un nivel personal. Noi îți sugerăm să îți faci timp să scrii răspunsurile tale la aceste întrebări și să le compari cu cele din scripturile date. Te rugăm să te simți liber să ne scrii cu orice comentarii, întrebări sau sugestii despre curs sau lecția aceasta.

- Trebuie ca Dumnezeu să invite – să cheme – mai întâi oamenii ca să devină parte din familia Sa, sau este la cheremul fiecăruia dintre noi ca să ne chemăm (invităm) mai întâi la El? (Matei 13:1-8, 10-11, 18-23; 22:14; Romani 8:28-30; Ioan 6:44; 65; 1 Corinteni 1:2).
- Ce sacrificiu imens a făcut Dumnezeu pentru ca omenirea să aibă acces la El și la mântuire? (Ioan 3:16; Evreii 2:9).
- Ce fel de atitudine dorește Dumnezeu să vadă în noi? Avem noi nevoie să ne vedem defectele și mărimea noastră în comparație cu El? (2 Timotei 2:24-25; Isaia 66:2; 1 Ioan 1:8-9; Faptele Apostolilor 2:38).
- Ce ajutor ne oferă Dumnezeu ca să ne împuternicească să avem o relație cu El? Sunt unele condiții pentru a primi ajutorul acela? (Ioan 14:16-17, 26; 15:26; 16:7; Faptele Apostolilor 5:32; 10:45; 1 Ioan 2:3-6; 5:2-3).
- Prin darul Duhului Sfânt, extinde ocazia unei relații cu El și oferă fiecărei persoane un dar veșnic, neprețuit. Care este darul acesta? (Matei 25:34; 1 Ioan 3:1-3; Tit 1:2; Romani 6:23; 8:11, 30; 1 Timotei 6:12; 2 Petru 1:4).
- Dumnezeu a făcut un legământ cu Avraam și după aceea cu vechiul Israel. A spus Dumnezeu că va face un legământ „nou”? (Ieremia 31:31-33; Evreii 8:6; 8).
- Care sunt membrii familiei lui Dumnezeu, gospodăria Sa? (1 Timotei 3:15; Efeseni 2:19-22; 1 Corinteni 12:12, 27).
- Ce distinge discipolii adevărați ai lui Dumnezeu și îi face parte din adevărata Biserică a lui Dumnezeu? (Romani 8:9; 1 Corinteni 12:13).

ADRESELE POȘTALE DIN ÎNTREAGA LUME

AMERICA DE NORD, DE SUD ȘI CENTRALĂ

Statele Unite: United Church of God
P.O. Box 541027
Cincinnati, Ohio 45254-1027
Phone (513) 576-9796 Fax (513) 576-9795
Web site: www.gnmagazine.org
E-mail: info@ucg.org

Canada: United Church of God-Canada
Box 144, Station D
Etobicoke, ON M9A 4X1 Canada
Phone: (905) 876-9966, (800) 338-7779
Fax: (905) 876-0569
Web site address: www.ucg.ca

Caraibe: United Church of God
P.O. Box N8873, Nassau, Bahamas
Phone: (242) 324-3169 Fax: (242) 364-5566

Martinique: Eglise de Dieu Unie-France
127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Zonele vorbind spaniola:
Iglesia de Dios Unida, P.O. Box 541027
Cincinnati, OH 45254-1027, U.S.A.
Phone: (513)576-9796 Fax (513) 576-9795
E-mail: info@ucg.org

EUROPA

Insulele Britanice: United Church of God
P.O. Box 705
Watford, Herts, WD 19 6FZ, England
Phone: 020-8386-8467 Fax: 020-8386-1999
Web site: www.goodnews.org.uk

Franța: Eglise de Dieu Unie-France
127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Germania:
Vereinte Kirche Gottes/Gute Nachrichten
Postfach 30 15 09, D-53195 Bonn, Germany
Phone: 0228-945-4636 Fax: 0228-945-4637

Italia: La Buona Notizia, Chiesa de Dio Unita
Casella Postale 187, 24121 Bergamo Centro, Italy
Phone și Fax: (+39) 035-452-3573
Web site: www.labuonanotizia.org
E-mail: info@labuonanotizia.org

Olanda: P.O. Box 93, 2800 AB Gouda, Netherlands

Scandinavia: Guds Enade Kyrka
P.O. Box 3535, Stockholm, Suedia
Phone: (+44) 20-8386-8467 Fax: 0046 0142-10340

AFRICA

Africa de Est: Kenia, Tanzania și Uganda:
United Church of God-Kenia
P.O. Box 75261, Nairobi, 00200, Kenia
E-mail: kenya@ucg.org, Web site: www.ucgeastafrica.org

Ghana: P.O. Box 3805 Kumasi, Ghana
E-mail: ghana@ucg.org

Mauritius: P.O. Box 53, Quatre Bornes, Mauritius

Nigeria: United Church of God-West Africa
P.O. Box 1715, Yaba, Logos, Nigeria
Phone: 234-1-791-8009, E-mail: nigeria@ucg.org

Africa de Sud, Botswana, Lesotho, Namibia și Swaziland:
United Church of God - Southern Africa
P.O. Box 2209, Beacon Bay, East London 5205,
South Africa
Phone and Fax: 043-748-1694 E-mail: rsa@ucg.org

Zambia: P.O. Box 23076, Kitwe, Zambia
Phone: (02) 226-076 E-mail: zambia@ucg.org

Zimbawe: P.O. Box 928, Causeway, Harare, Zimbabwe
Phone: 011716273 E-mail: zimbabwe@ucg.org

REGIUNEA PACIFICULUI

Australia: United Church of God-Australia
GPO Box 535, Brisbane, Qld 4001, Australia
Phone: 07 55 202 111 Free call: 1-800-356-202
Fax: 07-55-202-122
Web site: www.ucg.org.au E-mail: info@ucg.org.au

Fiji: United Church of God
P.O. Box 11081,
Laucala Beach Estate, Suva, Fiji

Noua Zeelandă: United Church of God
P.O. Box 22, Auckland, 1015, New Zealand
Phone: Toll Free 0508-463-763

Filipinele: P.O. Box 81840
DCCPO, 8000 Davao City, Philippines
Phone and Fax: +63-82 241 0150
Cell/text: +63-918-904 4444
Web site address: www.ucg.org.ph

Tonga: United Church of God - Tonga
P.O. Box 127, Nuku'Alofa, Tonga

TOATE ZONELE ȘI NAȚIUNILE NEMENTIONATE

United Church of God
P.O. Box 541027
Cincinnati, OH 4
5254 -1027, U.S.A.
Phone: (513) 576-9796